

2009. február 5, csütörtök

A menedékkérők befogadása minimumszabályainak megállapításáról szóló 2003/9/EK irányelv végrehajtása az EU-ban: a LIBE bizottság 2005 és 2008 közötti látogatásai

P6_TA(2009)0047

Az Európai Parlament 2009. február 5-i állásfoglalása a menedékkérők befogadása minimumszabályainak megállapításáról szóló 2003/9/EK irányelvnek az Európai Unióban történő végrehajtásáról: az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság helyszíni látogatásai (2005–2008) (2008/2235(INI))

(2010/C 67 E/11)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a menedékkérők befogadása minimumszabályainak megállapításáról szóló 2003. január 27-i 2003/9/EK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ („befogadási irányelv”),
- tekintettel a menekültstátusz megadására és visszavonására vonatkozó tagállami eljárások minimumszabályairól szóló 2005. december 1-jei 2005/85/EK tanácsi irányelvre ⁽²⁾ („eljárási irányelv”),
- tekintettel az egy harmadik ország állampolgára által a tagállamok egyikében benyújtott menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2003. február 18-i 343/2003/EK tanácsi rendeletre ⁽³⁾ („II. dublini rendelet”),
- tekintettel a menedékkérők befogadása minimumszabályainak megállapításáról szóló 2003. január 27-i 2003/9/EK tanácsi irányelv alkalmazásáról szóló 2007. november 26-i bizottsági jelentésre (COM(2007)0745),
- tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelméről szóló egyezményre és különösen annak 5. és 8. cikkére,
- tekintettel a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezményre,
- tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi (LIBE) Bizottságnak Olaszországban (Lampedusa), Spanyolországban (Ceuta és Melilla, Kanári-szigetek), Franciaországban (Párizs), Máltán, Görögországban, Belgiumban, az Egyesült Királyságban, Hollandiában, Lengyelországban, Dániában és Cipruson működő küldöttségeinek jelentéseire,
- tekintettel Lampedusáról szóló, 2005. április 14-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel 2006. április 6-i, a máltai menekülttáborok helyzetéről szóló állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a menedékkérők befogadása minimumszabályainak megállapításáról szóló irányelv átdolgozására irányuló javaslatra (COM(2008)0815) (a továbbiakban: átdolgozásra irányuló javaslat) és a Dublin II rendelet felülvizsgálatára irányuló javaslatra (COM(2008)0820), amelyeket a Bizottság 2008. december 3-án együttesen nyújtott be;
- tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A6-0024/2009),

⁽¹⁾ HL L 31., 2003.2.6., 18. o.

⁽²⁾ HL L 326., 2005.12.13., 13. o.

⁽³⁾ HL L 50., 2003.2. 25., 1. o.

⁽⁴⁾ HL C 33. E, 2006.2.9., 598. o.

⁽⁵⁾ HL C 293. E, 2006.12.2., 301.

2009. február 5, csütörtök

- A. mivel a menedékkérők befogadása minimumszabályainak megállapításáról szóló befogadási irányelv alapvető eleme a Közös Európai Menekültügyi Rendszer első fázisának,
- B. mivel a befogadási irányelv a menedékkérőkre és a menekültekre alkalmazandó,
- C. mivel mindenkor garantálni kell az olyan alapvető jogokat, mint amilyen például a méltóságteljes élethez való jog, a családi élet védelme, az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés és a fellebbezéshez való jog,
- D. mivel a befogadási és eljárási irányelv előírja, hogy a tagállamoknak írásbeli tájékoztatást kell nyújtaniuk a menedékkérők számára a jogaikról, valamint a támogatásukról gondoskodó szervezetekről; és mivel – tekintve az eljárások összetettségét és a határidők rövidegét, különösen a gyorsított eljárású ügyekben –, a menedékkérők és a bevándorlók számára létfontosságú, hogy megfelelő jogi tanácsadásban részesüljenek, tolmács álljon rendelkezésükre és az őket érintő határozatokat számukra érthető nyelven kapják meg,
- E. mivel fontos ügyelni arra, hogy a menekültügyi eljárások világosak (nevezetesen a menedékjog iránti kérelem elfogadásának vagy visszautasításának kritériumai), igazságosak, hatékonyak és arányosak legyenek a menedékjog lehetőségének hatékony biztosítása érdekében,
- F. mivel a befogadási irányelv 7. cikke megadja a menedékkérők számára a jogot, hogy szabadon mozogjanak abban a tagállamban, amelyikben menedékjogért folyamodtak, azonban ezt a jogot a tagállamok korlátozhatják,
- G. mivel a befogadásról szóló befogadási irányelvet a menedékkérőkre és a menekültekre kell alkalmazni, de több meglátogatott központban a menedékkérőket és az illegális bevándorlókat ugyanazon a helyen tartják fogva,
- H. mivel a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény minden kiskorú jogait védi, azokét is, akik származási országukon kívül tartózkodnak, és mivel a befogadási irányelv előírja a tagállamoknak, hogy vegyék figyelembe a kiskorúak különleges helyzetét, illetve biztosítja számukra különleges jogaikat, többek között az oktatáshoz való jogot,
- I. mivel nem minden tagállam alkalmaz fogadóközpontokat mindegyik menedékkérő vagy a menedékkérők nagy része esetében, hanem a helyi szintű, alternatív megoldásokat részesítik előnyben, és mivel a LIBE Bizottság még nem vizsgálta meg a tagállami gyakorlatok e vonatkozását,
- J. mivel e jelentés alkalmazásában a „fogva tartás” ideiglenes jellegű adminisztratív eljárást jelent,
- K. mivel ebben az értelemben a fogva tartás olyan ideiglenes adminisztratív intézkedés, ami különbözik a büntetőjogi értelemben vett fogva tartástól,
- L. mivel bizonyos látogatások alkalmával – ahol az adott központ rossz körülményei szükségessé tették – a képviselők több alkalommal is megállapították, hogy egyes központokban a fogva tartási körülmények a higiénia, a promiskuitás és a rendelkezésre álló felszerelések szempontjából tűrhetetlenek, és hogy a fogva tartott személyeket nem tájékoztatják rendszeresen fogva tartásuk okairól, jogaikról és ügyük állásáról,

2009. február 5, csütörtök

Általános megjegyzések és menekültügyi eljárások

1. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy egyes látogatások arra világítottak rá, hogy bizonyos tagállamok rosszul vagy egyáltalán nem alkalmazzák a meglévő irányelveket; kéri a Bizottságot, hogy tegye meg a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az irányelveket átültessék, és ne csupán formális módon tartsák be;
2. hangsúlyozza, hogy mindenkor és az érintett harmadik országból származó személy státuszától függetlenül alkalmazni kell az Európai Unió Alapjogi Chartájában és az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelméről szóló európai egyezményben foglalt elveket, mint például a méltóságteljes élethez való jog, a családi élet védelme, az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés és a fellebbezéshez való jog éppen ezért elfogadhatatlannak tartja azt, hogy valakivel pusztán azon okból, hogy illegális bevándorló, ne ennek megfelelően bánjanak;
3. nehezményezi a befogadási feltételek szintjével kapcsolatos számos hiányosságot, amelyek főként abból erednek, hogy a befogadási irányelv jelenleg tág mérlegelési jogkört biztosít a tagállamok számára a befogadási feltételek nemzeti szintű megállapítása tekintetében; ezért üdvözli a fent említett, átdolgozásra irányuló javaslatot;
4. örömmel fogadja a Bizottság átdolgozására irányuló javaslatát, és üdvözli azt, hogy a megállapított célkitűzést a menedékkérőkkel való bánásmódra vonatkozó szigorúbb előírásokkal biztosítják annak érdekében, hogy méltóságteljes életszínvonalat garantáljanak számukra, valamint lehetővé tegyék a befogadási feltételekre vonatkozó nemzeti rendelkezések fokozott harmonizációját;
5. elégedettségét fejezi ki a Bizottság arra irányuló javaslatára vonatkozóan, hogy a befogadási irányelv hatályát terjesszék ki a kiegészítő védelemre annak érdekében, hogy a jogok azonos szintjét biztosítsák a nemzetközi védelem valamennyi formája esetén;
6. felkéri a tagállamokat, hogy nagyobb szolidaritásról tegyenek tanúbizonyságot a bevándorlás kihívásával leginkább szembesülő országok iránt, és ez ne pusztán technikai és/vagy pénzügyi szolidaritásra korlátozódjon; felkéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg annak lehetőségét, hogy egy európai szolidaritási eszközre tegyen javaslatot annak érdekében, hogy csökkentse azokat a terheket, amelyek a külső határokkal rendelkező tagállamokra hárulnak az általuk befogadott nagyszámú menekült okán, és ennek az eszköznek azon az elven kell alapulnia, miszerint tiszteletben kell tartani a menedékkérők kívánságát, és magas fokú védelmet kell biztosítania;
7. felkéri a Bizottságot, hogy az Európai Parlamenttel együttműködve hozzon létre a folyamatos helyszíni látogatásokra és felülvizsgálatra irányuló rendszert; reméli, hogy az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság továbbra is folytatni tudja helyszíni látogatásait annak érdekében, hogy biztosítsa a befogadási feltételekre és a kitoloncolási eljárásokra vonatkozó közösségi jog betartását és az Európai Parlament plenáris ülésén az e látogatások eredményeiről szóló éves vita megszervezését;

Befogadás

8. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az egyes tagállamok által létrehozott és működő befogadó állomások kapacitása gyenge és, úgy tűnik, nem felel meg a bevándorlók szükségleteinek;
9. kéri, hogy az egyes tagállamokban már meglévő fogadóközpontok példáját követve, a menedékkérők és bevándorlók fogadását elsősorban a működő fogadóközpontokban bonyolítsák le, ne pedig zárt egységekben;
10. emlékeztet a tagállamok azon kötelezettségére, hogy biztosítsák a hozzáférést a menedékjog iránti kérelem eljárásaihoz;
11. sürgeti a tagállamokat, hogy a befogadásról szóló irányelvet minden menedékkérőre alkalmazzák attól a pillanattól kezdve, hogy kifejezik azon kívánságukat, hogy valamely tagállamban védelmet kapjanak, még akkor is, ha a menedékjog iránti kérelem hivatalos benyújtására még nem került sor;

2009. február 5, csütörtök

12. felkéri a Bizottságot, hogy haladéktalanul emlékeztesse a tagállamokat arra, hogy a befogadási feltételeknek a befogadásról szóló irányelvben nem szereplő indokokon alapuló visszavonása vagy csökkentése szigorúan tilos vagy annak kellene lennie;
13. az alapvető befogadási feltételek – mint például az élelmezés, a lakhatás és a sürgősségi egészségügyi ellátás – soha nem vonhatók meg, mivel azok megvonása sértheti a menedékkérők alapvető jogait;
14. különösen a gyorsított eljárások esetén szükségesnek véli az egyensúly megtalálását az eljárások gyorsasága, az elmaradások megszüntetése és minden egyéni eset méltányos kezelése között;

Az információhoz való hozzáférés és a tolmácsoláshoz való jog

15. megállapítja, hogy az eljárásokra vonatkozó információk nagyjából elkészültek, és a határidők igen rövidek, ami megértésbeli gondot okozhat, és megakadályozhatja a menedékkérőket a kérelmük benyújtására vonatkozó jogaik gyakorlásában; kéri, hogy a kérelmezők összes jogát bemutató tájékoztató füzeteket bocsássanak rendelkezésükre a főbb nemzetközi nyelveken és az érintett tagállamba érkező jelentős számú menedékkérő és bevándorló által beszélt nyelveken; kéri a tagállamokat, hogy előre gondoskodjanak a tájékoztatás egyéb formáiról is, beleértve a szóbeli és internetes tájékoztatást;
16. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy egyes meglátogatott központokban hiányoznak a megfelelően képzett tolmácsok, többek között a hivatalos meghallgatásokról is; nyomatékosan kéri a tagállamokat, hogy biztosítsanak ingyenes és nyilvános tolmácsolást, ha szükséges, telefonon vagy az interneten keresztül;
17. arra ösztönzi a tagállamokat, hogy folyamodjanak pénzügyi támogatásért a menekültek Európai Alapjához az információhoz való hozzáférés javítása érdekében, és különösen avégett, hogy növeljék a nyelvek számát, amelyeken az információkat szolgáltatják, vagy növeljék az adathordozók számát; kéri a Bizottságot, hogy a tagállamok számára nyújtson tájékoztatást az e célra rendelkezésre álló pénzeszközökről és az ezek felhasználásával kapcsolatos legjobban bevált gyakorlati módszerekről;

Jogsegély

18. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az ingyenes jogsegély látszólag a menedékkérőkre és a fogva tartott illegális bevándorlókra korlátozódik, és néha egy ügyvédek neveit tartalmazó listára szorítkozik, ami azt eredményezi, hogy az elégséges pénzügyi eszközökkel nem rendelkező személyek jogsegély nélkül maradnak;
19. emlékeztet arra, hogy különösen nehéz megfelelő jogsegélyt találni az őrizetbe vett személyek számára a külvilággal történő kommunikáció nehézsége és a vonatkozó jogszabályok sajátosságai miatt;
20. megállapítja, hogy a jogsegélyhez való hozzáférés folytonosságát megnehezíti, ha az őrizetben levő személyeket áthelyezik különböző fogadóközpontokba vagy fogdádba;
21. elismerését fejezi ki az ENSZ menekültügyi főbiztosának és a nem kormányzati szervezetek képviselőinek a jogsegélynyújtó munkájukért, de úgy véli, hogy a nem kormányzati szervezetek nem helyettesíthetik a felelős tagállamokat;
22. arra buzdítja a tagállamokat, hogy biztosítsanak ingyenes jogsegélyt és/vagy képviselőt azokban az esetekben, amikor a menedékkérő nem tudja állni a felmerülő költségeket;

2009. február 5, csütörtök

Az egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférés

23. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az ellenőrzött fogva tartási központok túlnyomó részében a menedékkérők és migránsok rendszeresen panaszkodnak az orvosi ellátás elégtelen és nem megfelelő voltára, az orvosokhoz fordulás és a velük való kommunikáció nehézségeire, a különleges ellátás (különösen a terhes nők és a kínzások áldozatai számára) és a megfelelő gyógyszerek hiányára;

24. kéri a tagállamokat, hogy terjesszék ki a menedékkérőkre és a bevándorlókra jelenleg vonatkozó orvosi ellátást, hogy az ne csak a sürgősségi ellátásra korlátozódjon, és biztosítsák a pszichológiai segítségnyújtást, valamint a mentális egészségügyi ellátást is; emlékeztet rá, hogy az egészségügyi és az orvosi ellátáshoz való jog a személyek legalapvetőbb jogai közé tartozik;

A munkaerőpiachoz való hozzáférés

25. üdvözli a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy kezeljék a munkaerőpiachoz való hozzáférés akadályait, és a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtását követő hat hónap elteltével biztosítsanak hozzáférést a foglalkoztatáshoz;

26. kéri a tagállamokat, hogy ne állítsanak a munkavállalást akadályozó jogi vagy adminisztratív korlátokat;

A nem kormányzati szervezetek által nyújtott segítség

27. elismeri a szervezetek jelentős munkáját a menedékkérőknek és az illegális bevándorlóknak nyújtott segítség tekintetében;

28. felszólítja a tagállamokat, hogy használják fel az EQUAL program menedékkérőkkel foglalkozó területe által az eredményes munkaerő-piaci felkészítéssel kapcsolatban kidolgozott helyes gyakorlat tapasztalatait;

29. felkéri a tagállamokat, hogy a menedékkérők és az illegális bevándorlók számára – akár fogva tartásuk során is – biztosítsák a jogi és adminisztratív korlátozásoktól mentes hozzáférést a jogaik védelmét támogató segítséghez, amelyet a nemzeti hatóságoktól független szereplők nyújtanak; felszólítja a tagállamokat, hogy a civil társadalom számára jogszerűen biztosítsák a külföldiek fogva tartási helyeihez való hozzáférési jogot;

30. felszólítja a tagállamokat, hogy semmi esetre se folyadjanak a kiszolgáltatott és védelemre szoruló menedékkérők fogva tartásához;

Fogva tartás

31. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy számos tagállam egyre inkább a fogva tartáshoz folyamodik; hangsúlyozza, hogy egy adott személy semmi esetre sem tartható fogva pusztán azért, mert nemzetközi védelmet kér; hangsúlyozza, hogy a fogva tartásnak a lehető legrövidebb ideig tartó, legvégső, arányos intézkedésnek kell lennie, amelyre csak olyan esetekben van lehetőség, amikor egyéb, kevésbé korlátozó intézkedések nem alkalmazhatók, és amelynek az egyes esetek egyedi értékelésén kell alapulnia;

32. emlékeztet arra, hogy az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 5. cikke értelmében a szabadságuktól megfosztott személyeknek joguk van ahhoz, hogy őrizetbe vételük törvényességéről bíróság döntsön; kéri, hogy minden egyes őrizetbe vett harmadik országbeli állampolgár folyamodhasson ilyen eljáráshoz;

2009. február 5, csütörtök

33. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az illegális bevándorlókat és menedékkérőket börtönkörülmények között tartják, annak ellenére, hogy nem követtek el bűncselekményt; kéri, hogy ezeket a személyeket külön és lehetőleg nyitott épületekben tartsák védelmük biztosítása és segítésük érdekében;

34. aggodalmát fejezi ki az egyes fogva tartási központok leromlott állapota és a higiénia hiánya miatt; emlékeztet arra, hogy a méltó fogadás kötelezettségének a fogva tartott személyekre is vonatkoznia kell; kéri, hogy a legrövidebb határidőn belül zárjanak be minden egyes, az előírásoknak nem megfelelő központot;

35. megállapítja, hogy mivel néhány fogva tartási központnak büntetés-végrehajtási intézetek adnak otthont, ez megnehezíti az egészségügyi – különösen a pszichológiai – ellátás igénybevételét, kéri a tagállamokat, hogy a fogva tartási központokban a nap 24 órájában biztosítsanak megfelelő orvosi jelenlétet – beleértve a pszichológusokat is;

36. felkéri a tagállamokat, hogy lehetőség szerint javítsanak a fogvatartottak külvilággal való kapcsolatán, biztosítva a rendszeres látogatás lehetőségét, a gyakoribb telefonhasználatot és általánossá téve a bizonyos feltételek melletti ingyenes internethez és a tömegtájékoztatási eszközökhöz való hozzáférést ezekben a központokban;

37. felszólítja a tagállamokat, hogy évente tegyenek közzé jelentést a zárt fogva tartási központok számáról, helyéről és működéséről, valamint az ott fogva tartott személyek számáról;

38. felszólítja a tagállamokat, hogy gondoskodjanak a zárt fogva tartási központok és az e központokban fogva tartott személyek körülményeinek rendszeres ellenőrzéséről a fogva tartási központokért felelős nemzeti ombudsman intézményének létrehozásával;

A felügyelet nélküli kiskorúak és a családok

39. emlékeztet arra, hogy a gyermekek jogairól szóló egyezménynek megfelelően a kiskorúval kapcsolatos bármilyen döntés vagy intézkedés esetén figyelembe kell venni a gyermek érdekeit; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy meghozzák a kísértő nélküli kiskorúak védelméhez szükséges intézkedéseket és elfogadják az ahhoz szükséges eszközöket, függetlenül attól, hogy a kiskorúak menekültek-e vagy sem;

40. felszólítja a tagállamokat, hogy mérleeljék a zárt központokban uralkodó normák és körülmények ellenőrzését végző független hivatalos szervek létrehozását, valamint az ezek jelentéseit közzétevő, hivatalos ellenőrző rendszer végrehajtását;

41. kéri, hogy elvből tiltsák meg a kiskorúak fogva tartását, valamint hogy csak kivételes esetben és a gyermek érdekét nézve tartsák fogva szüleikkel a kiskorúakat;

42. felhívja a tagállamokat, hogy amennyiben még nem tették meg azt, fenntartások nélkül ratifikálják a gyermek jogairól szóló egyezményt;

43. felszólítja a tagállamokat, hogy hajtsák végre az ENSZ Gyermekjogi Bizottságának 2007. március 2-i, 2006/8 számú, a gyermekek testi fenytéssel, illetve az egyéb kegyetlen vagy megalázó formában történő - beleértve a családon belüli, különösen a fogva tartott kiskorúakkal szembeni - fenytéssel szembeni védelemhez való jogáról, szóló általános észrevételét;

2009. február 5, csütörtök

44. emlékeztet a kiskorúak oktatáshoz való jogára, függetlenül attól, hogy származási országukban tartózkodnak-e vagy sem, kéri a tagállamokat, hogy biztosítsák ezt a jogot, még akkor is, ha a kiskorú őrizetben van; kéri, hogy az oktatáshoz való jogot közvetlenül a közösségen belül biztosítsák, a gyermek tudásszintjének felméréséhez igazodó módon, ugyanakkor átmeneti modellek egyidejű kialakításával, amelyek lehetővé teszik a rendes oktatáshoz szükséges nyelvismeret megszerzését, lehetővé téve ez által a gyermekek és családjaik megfelelőbb integrációját;

45. emlékeztet arra, hogy a kiskorúaknak joguk van az életkoruknak megfelelő kikapcsolódáshoz és kéri a tagállamokat, hogy biztosítsák ezt a jogot, még akkor is, ha a gyermeket fogva tartják;

46. kéri, hogy a tagállamok a felügyelet nélküli gyermekeket és a családokat külön helyen szállásolják el, még fogva tartás esetén is, hogy az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 8. cikkében előírtaknak megfelelő magán- és családi életet, valamint a gyermekek számára védett környezetet biztosítsanak;

47. reméli, hogy a kiskorúakkal és a felügyelet nélküli kiskorúakkal foglalkozók a gyermekek helyzetéhez szabott szakképzésben részesülnek; úgy véli, hogy az e területre szakosodott nem kormányzati szervezetek jelentősen hozzájárulhatnak ehhez;

Felügyelet nélküli kiskorúak

48. kéri, hogy minden felügyelet nélküli kiskorú védelmére rendeljenek ki független jogi képviselőt mind a várakozó területeken, például repülőtereken és vasútállomásokon, mind pedig a tagállamok egész területén; kéri a független jogi képviselő hatáskörének és szerepének világos meghatározását;

49. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vezessenek be a családtagok felkutatására vonatkozó, proaktív kötelezettséget, többek között az olyan szervezetek számára is, mint amilyen a Vöröskereszt és a Vörös Félhold;

50. aggodalmának ad hangot a felügyelet nélküli kiskorúak eltűnése miatt, kéri a tagállamokat, hogy a probléma leküzdésére a 862/2007/EK rendelet ⁽¹⁾ 4. cikke (3) bekezdésének a) pontja szerint gyűjtsenek adatokat és statisztikákat a felügyelet nélküli kiskorúak azonosítására és támogatására vonatkozóan; úgy véli, hogy a kiskorúak eltűnését a fogadásukra alkalmas állomások létrehozásával lehetne a leginkább visszaszorítani, ahol a koruknak megfelelő oktatásban is részesülhetnek (oktatás, szakképzés stb.);

51. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak létre a felügyelet nélküli kiskorúak azonosítására szolgáló harmonizált rendszert – a legkorszerűbb technológiák felhasználásával, például biometrikus adatok alkalmazásával – és az életkorukkal kapcsolatban felmerült kétségekre vonatkozó közös szabályokat; emlékeztet ezzel kapcsolatban arra, hogy az életkor kétsége esetén az érintett személyt elővigyázatosságból az eljárás végéig kiskorúként kell kezelni és ennek megfelelően kell eljárni vele, és amennyiben a kiskorú korával kapcsolatban felmerülő kétség megalapozott, annak a kiskorú javát kell szolgálnia;

A családok

52. felkéri a tagállamokat, hogy adott esetben, mielőtt olyan családok őrizetbe vételéről határoznának, amelyekben kiskorúak élnek, tanulmányozzák a szabadságtól történő megfosztás alternatíváit és indokolják meg, miért nem hatékonyak ezek;

53. reméli, hogy a menedékkérő családok részesülnek a családsegítő, gyermekgondozási szolgáltatásokból és a gyermekvédelemhez kapcsolódó orvosi szakellátásból;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2007. július 11-i 862/2007/EK rendelete a migrációra és a nemzetközi védelemre vonatkozó közösségi statisztikákról (HL L 199., 2007.7.31., 23. o.)

2009. február 5, csütörtök

Kiszolgáltatott személyek

54. felkéri a Bizottságot, hogy határozza meg a kiszolgáltatott személyek azonosításához szükséges kötelező közös szabályokat, különös tekintettel a kínzások vagy emberkereskedelem áldozataira, a speciális orvosi ellátásra szoruló személyekre, a várandós nőkre és a kiskorúakra;

55. úgy véli, hogy a kiszolgáltatott személyeket különleges helyzetükből adódóan nem szabad fogva tartani, mivel ez súlyos következményekkel járhat állapotukra nézve;

56. arra buzdítja a tagállamokat, hogy a kiszolgáltatott személyek, a kínzások és az emberkereskedelem áldozatai védelme érdekében biztosítsanak számukra speciális ellátást, különös tekintettel a pszichológiai segítségre, kéri, hogy a kiszolgáltatott személyekkel foglalkozók – beleértve a menedékkérellemmel foglalkozókat és rendőri erőket – részesüljenek speciális képzésben;

A dublini rendszer

57. aggodalmának ad hangot a dublini rendszer keretében fogva tartott személyek száma miatt és amiatt, hogy néhány tagállam szinte módszeresen a szabadság megvonásával járó intézkedésekhez folyamodik; reméli, hogy ezeket a személyeket nem tartják fogva abban az esetben, ha a szökés veszélye nem áll fenn és a tagállam nem bizonyítja ezt;

58. sajnálatát fejezi ki, amiért egyes tagállamok korlátozzák a dublini rendszer befogadási szabályainak hatálya alá eső személyek belépését; kéri a Bizottságot, hogy minden kétséget kizáróan fektesse le, hogy a befogadási irányelv ezekre a személyekre is vonatkozik, jogaik teljes körű gyakorlásának biztosítása végett;

*
* *

59. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

Az európai kis- és középvállalkozások szerepének erősítése a nemzetközi kereskedelemben

P6_TA(2009)0048

Az Európai Parlament 2009. február 5-i állásfoglalása az európai kis- és középvállalkozások nemzetközi kereskedelemben betöltött szerepének megerősítéséről (2008/2205(INI))

(2010/C 67 E/12)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a kis- és középvállalkozások európai chartájára, amelyet Santa Maria da Feira-i, 2000. június 19–20-i Európai Tanács során fogadtak el,
- tekintettel az Európai Unió Tanácsának 2000. március 23–24-én Lisszabonban elfogadott elnökségi következtetéseire a lisszaboni stratégiáról,
- tekintettel a Bizottság 2003. május 6-i 2003/361/EK ajánlására a mikro-, kis- és középvállalkozások fogalmának meghatározásáról ⁽¹⁾,
- tekintettel a Gondoljunk a kisvállalkozásokra a bővülő Európában című, 2003. január 21-i bizottsági közleményre (COM(2003)0026),

⁽¹⁾ HL L 124., 2003.5.20., 36. o.